

1^e Kwartaal

Mes Amis,

Een nieuw jaar met nieuwe kansen en doelen. Een nieuw jaar waarvan alweer een kwart voorbij is, wat vliegt de tijd toch in een onwijs rap tempo voorbij. Inmiddels hebben we een mooie woonkamer met heerlijke keuken waar dan gekookt kan worden voor de gasten indien gewenst.

In januari, na het verorberen van de oliebollen waren we gunstig gestemd, eerst even de huiskamer en dan de gehele zolder verbouwen. Zeker ook omdat in december nog de isolatie tegen de binnenkant van het dak was aangebracht. Maar dan moeten er toch eerst nog dingetjes in de huiskamer gedaan worden, als het weer goed is dan toch ook nog iets op het terrein en anders was daar wel het broodhuisje.

Het broodhuisje is een verhaal apart. Was het namelijk eerst de bedoeling dat het een broodhuisje zou blijven en dat de oven in werking gesteld zou worden, van verschillende kanten kregen we echter te horen dat het zo leuk zou zijn om daar in te kunnen logeren. Waarschijnlijk omdat het er van buiten uitzien als een huisje van Hans en Grietje, een stukje jeugdsentiment misschien dat het iedereen zo aanspreekt. Dus uiteindelijk hebben we gekozen voor de slaapoptie omdat dat dan tevens geld in het laatje zou kunnen brengen en dat is tenslotte de hele opzet geweest. Het huisje is nu bijna klaar en dan kan deze verhuurd worden als onderdeel van de chambre d'hote voor 1 of 2 personen. Tesaamen met het familieterrein voor caravans en tenten toch al weer een stap vooruit. De zolderverdieping duurt nog even maar zit duidelijk in de pen.

Weet je, dan weet je de woorden in het frans, heb je ze in gedachten al 20x herhaald en wanneer je het dan moet zeggen komt er niet meer uit dan een eh eh eh.. en gehakkelllllll bah! We gingen naar een makelaar in het dorp om informatie op te vragen voor een huis in de buurt voor familie. Dus met volzinnen in mijn hoofd sta ik voor haar bureau en er komt niet veel uit. In gebrekkig engels staat zij mij te woord omdat mijn frans waarschijnlijk te slecht voor haar was om daarmee verder te gaan. Wanneer ik vertel dat ik liever in de Franse taal praat omdat ik dat tenslotte moet leren en oefenen doen we nog enkele verwoede pogingen. Bij een bezichtiging, om alvast 'voor' te kijken voor familie en extra foto te nemen, praten we weer uitgebreid met elkaar. Deze keer gaat het heel goed omdat ik nu op mijn gemak ben. Wanneer zij zegt dat ik goed geoefend heb en dat het nu heel goed gaat begin ik toch een beetje te groeien.

Je moet altijd vooruit kijken is mij geleerd en om die reden heb ik mij alvast ingeschreven bij een aantal Franse uitzendbureaus. Wanneer er namelijk geen inkomsten zijn maar wel uitgaven dan dien je iets te ondernemen en dan is een baan

een goede insteek. Randstad heeft een vestiging in Moulins en in het verleden heb ik vaak voor dit bureau in Nederland gewerkt en heb goede ervaringen. Deze keer is het echter anders omdat ik hier niet zal kunnen doen qua werk wat ik de afgelopen jaren in Nederland heb gedaan. Derhalve sta ik nu ingeschreven als keukenhulp, hulp in de tuinbouw etc. en staat mijn CV op het franse internet te pronken. Eigenlijk voor ongeschoold werk dus maar dat is op zich niet erg. De dame van Randstad was erg aardig en we hebben een leuk gesprek gehad. Daarentegen was de dame van een ander uitzendbureau ronduit onbeschoft, onnodig te zeggen dat ik mij daar niet heb ingeschreven. Ach, zo leer je ook een beetje de mensen kennen toch. Kijk, ik mag dan 3 talen goed spreken, administratief sterk onderlegt zijn, op applicatieniveau een topper zijn, maar de franse taal als een beginner is hier een doodoener..... Ondanks dat ze waarderen dat je je best doet om het te spreken, is een beetje niet goed genoeg. En daar ga ik aan werken!

Tot een volgend kwartaal en werk ze.....

2^e Kwartaal

Mes Amis,

Blij dat we weer een kwartaal goed hebben kunnen afsluiten. Veel gebeurd en veel bereikt maar eerst...

April doet wat íe wil. Deze gevleugelde uitspraak heb ik veel gehoord in Nederland en weet je...hij geldt dus ook voor Frankrijk. Het weer is erg wisselvallig, zo heb je een paar dagen mooi weer en zo zit je gevoelmaticg weer midden in de winter. Een ding is zeker, overal water, water en water.

Omdat we afgelopen winter iets te weinig hout hadden, zijn we nu op tijd begonnen met het verzamelen hiervan. Samen met de oude engelse buurman zijn we iedere week naar de houtzagerij gereden om een trailer vol hout te halen. De ene week voor hem, de andere week voor ons. Met een bedrag van slechts 10,00 per lading zijn we spekkoper en gaan we door totdat we het spuugzat zijn. Inmiddels tig-meter lang, 3 rijen dik en 2 meter breed aan voorraad hout. Als dat ons niet door de winter heen helpt dan weet ik het niet meer.

Inmiddels hebben we het broodhuisje klaar. Wat foto's geplakt op facebook, vrienden en kennissen aangeschreven en kunnen we gaan kijken hoe en waar we gaan adverteren. De eerste optie, Booking.com blijkt een schot in de roos. De eerste boeking voor het broodhuisje komt echter vanuit een hele andere hoek. Ex-collega Mark vraagt per email hoe ver wij zijn en of er al een mogelijkheid is om te komen logeren. Als dat geen toeval is, leuk en enthousiast wordt er over en weer

geschreven en de boeking is een feit. Oui....eerste boeking binnen en dit blijkt de eerste van vele andere te zijn.

Bij een eigen bedrijf hoort ook afdracht van belasting en dergelijke dus een inschrijving als zelfstandig ondernemer had eerder dit jaar al plaatsgevonden. Nu je geregistreerd staat weten ze je te vinden en proberen ze je op alle mogelijke manieren geld af te troggelen. Wij hadden echter al eerder van vrienden gehoord dat dit zou kunnen gebeuren. De eerste nota was toch schrikken. Of ik even 294,-- euro over wilde maken voor een extra inschrijving in een bepaald register op het web. Omdat er in de brief stond dat er binnen 8 dagen betaald moest worden, wat anders op z'n minst 15 dagen is, begon ik al te twijfelen. Na wat te hebben gegooled op het internet kwam ik er achter dat dit inderdaad een spookfaktuur was en kon hem met gerust hart verscheuren, pffff, geld is geld he en het groeit nog steeds niet aan bomen.

We hebben wederom de nodige hulp mogen ontvangen. Broer John kwam in april ons versterken en heeft samen met Ron de badkamer wanden van de familiekamer neergezet. Daarbij hebben ze ook gelijk rekening gehouden met en gezorgd dat de afvoer van de wastafel, douche en toilet voorbereid zijn op de plaatsing van dit alles. Met Johan is er gezorgd dat de basis van de trap is neergezet bij de achterdeur en dat het plafond in de familiekamer is gerealiseerd.... Beetje bij beetje komen we er wel.

Als Ron op een avond een kat hoort miauwen op de weg schenken we er eigenlijk geen aandacht aan. Wanneer echter Johan de volgende dag zegt dat er "een beest in de schuur zit" wordt ik toch wel nieuwsgierig. Voorzichtig openen we de deur en daar, achterin de varkensstal, onder de stelling, zit een piepklein katje. Op roepen en lokken reageert die niet maar wanneer ik begin te miauwen komt er een reactie. Heel voorzichtig verschijnt het mormeltje. Een klein beetje geprakt hondenvoer doet wonderen en heel voorzichtig komt het tevoorschijn. We doen de deur dicht en laten het met water, voer en een kussentje achter. De andere dag verschijnt hij weer wanneer ik begin te miauwen. Ik heb weer eten en drinken mee en nu komt hij echt kopjes geven...ahhh gaat goed dus. Nou ja, 10 dagen verder, geheel huiselijk, met kattenmand en krabpaal in de huiskamer en de honden zijn nu zijn beste vriendjes. Lady is zelf nog zo speels dat ze nu zelfs met de kat aan het dollen is. Je kunt rustig zeggen dat Lady nu haar eigen 'toy-boy' heeft. En O ja, we dachten eerst een zij maar het is toch een hij..mmm balletjes...

En toen hadden we gasten in het broodhuisje. De allereerste, Olivier met zijn zoontje (10), zo rustig, kalm, vriendelijk en hartverwarmend. Tegelijkertijd met hen kwamen er vrienden langs. We staan op het pad, babbelen wat over en weer en zijn zoontje zegt iets. Ik verstond het niet, eigenlijk nog met mijn hoofd bij andere zinnen in het

frans en dus afgeleid. Dus ik zeg tegen de jongen...'sorry'.?? En hij zegt, 'my name is Nathan'....ach... zo een jongen geef je toch een knuffel. Hahaha..hij spreekt gewoon een beetje engels, daar kunnen de meeste fransen nog wat van leren. Na het verblijf, gepamperd met goodies zoals kaneelstok, voetbalplaatjes, extra chocolademelk etc. hebben ze ons een ontzettend goede recensie gegeven op booking.com. Er zijn inmiddels mensen hier geweest die zijn afgegaan op de recensie van Olivier, et merci a vous!

En toen kwamen de Belgen....1 nachtje hoor.. maar gebabbeld op z'n Vlaams en veel gelachen en dus waren zij het die na vertrek van de eerste nacht ons opbelde om te zeggen dat de lakens mochten blijven liggen want ze kwamen nog een nacht, en nog een, en nog een!! Wat een prettig gezelschap en wat hebben we gelachen met z'n vieren. Van zulke gasten willen en kunnen we er wel meer hebben.

De vakantieperiode is nog maar net begonnen maar wij zijn nu al blij. Blij met wat we inmiddels bereikt hebben, blij met alle leuke spontane reacties van familie, vrienden, kennissen en gasten.

Blij met ons stekkie, met onze honden met ons zelf en met ons "Poppy" een kitten (katertje) die spontaan is aan komen kloppen en vroeg of hij bij ons mocht wonen. Wij alle vier (de honden inclusief) zeiden een volmondig oui....

Voor iedereen die op vakantie gaat en/of thuisblijft HEEL VEEL PLEZIER en we hopen dat er voor iedereen een mooie zomer vol zonneschijn is.

Salut!

3^e Kwartaal

Mes Amis,

Het bord staat bij de ingang van het terrein, de website aangepast en de chambre op het wereld wijde web gezet.....chambre d'hote Grootgenoegen draait...

In juni 2016 begonnen en we mogen absoluut niet klagen over het aantal gasten wat we tot nu toe hebben mogen ontvangen. Ze komen werkelijk uit alle hoeken van de wereld. We hebben gehad gasten uit Zwitserland, Duitsland, Italië, België, Nieuw Zeeland, Nederland en natuurlijk Frankrijk. Zo leuk alle verschillen te zien qua cultuur, omgangsvorm en gebruiken. De ene dag spreek je Duits en de andere dag weer Frans of Engels of gewoon Nederlands.....tres international.

Weet je, in Nederland is het vrij gebruikelijk dat, wanneer je familie komt logeren, ze komen logeren bij jouw in huis. Al zullen de kinderen even bij elkaar op de kamer moeten slapen of misschien zelfs in een bed, in Frankrijk is dit niet echt gebruikelijk. We hebben hier verschillende gasten gehad die op familiebezoek waren maar dan bij ons een kamer namen. Zelfs mensen van, zeg maar, hier om de hoek.

Vandaag nog. Dame en heer komen vanuit Alsace naar hier om het huis van haar ouders leeg te ruimen in verband met hun overlijden. 2 Zussen wonen in het volgende dorp waar ook het huis van haar ouders staat. Er is dus geen ruimte om te overnachten. En in Nederland, al zou je op een luchtbed op de gang moeten slapen, ja toch!

Het is eind juli wanneer broer John met familie op het terrein staat met de caravan. Nichtje Laura zegt dat ze steeds een kat hoort miauwen....nou ja, dat verhaal hebben we eerder gehoord niet waar? Ze houdt nog al aan en na een dag of 2 gaan we toch maar kijken en niets...pfff gelukkig. Dan komt het bericht dat er gemiauw klinkt in de stallen, ja hoor, katten zat in de omgeving. Toch wordt er gezocht, gekeken in alle hoeken, onder het stro en uiteindelijk na 2 dagen komt er toch weer een kitten tevoorschijn. Nou Laura, gefeliciteerd met je katje. Maar broerlief is onverbiddelijk, geen kat mee naar huis. Jullie voelen hem al aankomen, we hebben er nu 2!! Dit keer is het een poes, Daisy en het is een schat. Hiermee is de verdeling gelijk weer rechtgetrokken....Ron voor Annelies, Poppy voor Lady en Daisy voor Diva.....mooi toch!

Bekenden, vrienden en kennissen uit Nederland hebben we ook weer mogen begroeten. Dat doet ons goed dat er niet alleen gelezen wordt over hoe het ons vergaat, maar dat er ook mensen zijn die dit met eigen ogen willen zien. Kicken!!!

We hebben ook gasten gehad die kadootjes voor ons meebrengen, grappig he. Hierin zit dan weer geen onderscheid tussen Fransen en Nederlanders..... of het nu gaat om oesters uit de Camarque mmmmmmm, wijn uit Aquitainie of Oude kaassalade van Johma uit Nederland, ook mmmmmmm..... Genieten doen we van allebei evenveel.

En hoe leuk is het dan als er bij het afscheid wordt gezegd 'We hebben genoten'. Da's toch precies wat we willen.....

Vlaamse vrienden van een eerder verblijf komen ons nog een keertje verwennen met een klein bezoek. Ze zijn in de buurt, nog op zoek naar een woning, en mailen ons of we nog efkes tijd voor ze hebben. Natuurlijk hebben we dat, gezellig en altijd van harte welkom. Het voelt wederom goed (dat is soms nog maar afwachten) maar net als de eerste keer is het net alsof wij elkaar al heeeeeeel lang kennen. Fijn gevoel en het idee dat ze misschien bij ons in de buurt een woning kopen vindt ik niet alleen TOF maar ook heel gezellig.

Het platteland kan soms wat andere vaardigheden van je verwachten, je staat er voor open of niet. Na het slachten en villen van het konijn in de winter (gekregen van de buurvrouw) is er nu een spontane cursus geweest van kippen slachten. Laten we er een gezellig onder onsje (6 personen) van maken heeft de buurman bedacht. Een hele slachterij in elkaar geknutseld inclusief een plukmachine. Kriebels in de buik maar toch ook interessant en ik wil het gewoon ook kunnen doen. Allemaal een taak toebedeeld gekregen en daar begonnen we. Eerste kip was nog een beetje schuchter en ik trouwens ook hahahaha. Maar daarna ging het als een trein. Bijna als aan de lopende band werden de kippen geslacht, geplukt, ontleed, gekoeld en verpakt.....en uiteindelijk zijn er 2 bij ons op de BBQ beland. Lekker hoor.

Oke, de een zit te griezelen bij dit verhaal en de ander zal het heel normaal vinden. Ik vond het heel bijzonder om dit voor de eerste keer mee te mogen maken. Zal ook zeker niet de laatste keer zijn, hij heeft er tenslotte nog 100.

Verder nog hebben tussen de bedrijven door ook nog geklust. Natuurlijk gaat het dan niet zo hard dan wanneer je geen gasten hebt, maar zonder gasten, geen geld, geen klus.

Inmiddels is het laatste kwartaal van dit jaar net om de hoek komen kijken, we gaan door met de 2^e kamer, we hebben poppy laten 'helpen' en die is nu een je-weet-welkater, we hebben al nachtvorstjes gehad en de courgettes staan weer in de azijn.....

De groentetuin loopt op z'n einde, de tomaten echter waren dit jaar voortreffelijk maar de aardbeien en fruitbomen vielen tegen.

De winter doet langzaam zijn intrede, nachten worden kouder, dagen korter, maar gelukkig zijn we voorzien van een grote stapel brandhout om ons warm te houden. En we hebben elkaar, en de honden en oja, de katten.....

Met alles wat jullie Nederland aan het doen zijn wensen wij jullie heel veel succes en ga doen wat je het allerleukst vindt en GENIET ervan.

Salut,

4^e Kwartaal

Nieuwsbrief 4 e kwartaal 2016 En zo komt er niet alleen een eind aan het laatste kwartaal maar ook een eind aan het jaar. De laatste 3 maanden zijn weer voorbij gevlogen. Oktober begon met mooie herfstdagen en af en toe toch nog gasten. Dat dit ons zeer verbaasde moge duidelijk zijn, immers gingen we uit van verhuur in zomerseizoen. Dat er dan ineens reserveringen binnenkomen voor oktober, november en zelfs december, wow kicken toch. Kijk het is ons eerste jaar open en weten dus niet wat we kunnen verwachten. We hadden de kalender binnen Booking

niet dichtgezet dus bleven de reserveringen toch komen. Mazzel natuurlijk en mooi meegenomen maar technisch gezien toch nog niet zo goed overdacht. Het feit namelijk dat de douche dus niet in de kamer zit maar wel bij ons in huis zorgt ervoor dat de gasten over het binnenterrein moeten lopen om te douchen. Zomers natuurlijk geen probleem maar nu....brrr ik geef de gasten gelijk wanneer ze zeggen dat het toch niet zo handig is. Wel, daarom hebben we besloten toch een douche in het broodhuisje te installeren. Dit brengt natuurlijk wel de nodige werkzaamheden met zich mee maar voorsnog denken we dat dit toch beter is. En als we dan toch bezig zijn zullen we ook het dak isoleren, helpt ook bij het verwarmen en het warmhouden van de kamer. Ach al doende leert men..... Poppy, onze eerste aanloopkat is zo een lieverd. Heel aanhankelijk en het feit dat hij is komen aanlopen gaf ons het idee dat hij ook weer snel zou vertrekken maar niets is minder waar. Wanneer hij buiten is en wij naar buiten gaan komt hij luid miauwend aanlopen alsof hij zeggen wil 'waar bleef je nou'...lief he. Inmiddels is Poppy een heuse Je-Weet-WelKater....en hij groeit....tegen de klippen op. Hij is een lekker stoere, stevig kerel geworden en ik kan mijn voorstellen dat Daisy hier ernstig verliefd op is geworden. De hulpeloze, kale kitten is een fragiele maar mooie dame geworden en dat ze een dame is laat ze luid en duidelijk horen en merken aan Poppy. Ze komt nu net op de leeftijd van krolsheid, zo mooi om te zien hoe ze de aandacht van Poppy probeert te trekken. Dat lukt ook heel vaak en dat wordt er een robbertje gestoeid maar als hij er niets van wil weten laat hij dat ook heel duidelijk merken. Ach, lekker stel met z'n 2-en en we zijn blij met de uitbreiding. Waar Lady zich ontfermde over Poppy, zo doet Diva haar uiterste best om vooral bij Daisy te blijven. Snuit tegen Daisy om aan te geven dat ze óf wil spelen óf dat iets niet mag. Geweldig! En dat het goed gaat met z'n 4-en blijkt uit het feit dat als Ron rond 22.30 zijn jas aantrekt om het laatste rondje te lopen met de honden, de katten bij de deur staan te dringen om mee te lopen. Bijna in ganzenpas de heuvel op en neer om vervolgens een beloning te krijgen wanneer ze weer binnenkomen. Nog steeds wordt er hier volop geklust, buiten en binnen om het even. Er is immers nog zoveel te doen. Wanneer je een ingenieur als buurman hebt leer je nog eens wat. Zo heb ik onlangs 'screeding' op mijn cv erbij kunnen plaatsen. Aha, screeding, wat dat is hoor ik jullie vragen. Nou dat is het aanleggen van een opdekvloer met droog cement..... heel anders dan storten maar goed te doen. Vloertje ligt strak hoor, ben er trots op. We hebben een waanzinnig leuk eerste jaar gedraaid. Gezelligheid voorop met leuke gasten maar ook met minder leuke gasten. Gasten waarvan je weet dat ze zeker terugkomen en waarvan je weet dat ze nooit meer komen. Geven en nemen, glimlachen en praten, entertainen maar ook zakelijk blijven. Glaasje mee of minder maakt niet uit voor ons zoals het gezellig blijft en dat was het ook. Ook voor dit nieuwe jaar hebben we al een aantal boekingen binnen. Uiteraard hopen we dat komend zomerseizoen net zo gezellig gaat worden als het afgelopen. Aan ons zal het niet liggen. Kerstavond zitten we met de Engelse burens aan een zelf klaargemaakt buffet wanneer we autolichten voor de deur zien stoppen. Verbaasd, want we krijgen toch geen gasten vandaag,

doen we open. De Franse buren van de hoek staan op de stoep met een doosje lekkernijen...joyeux Noël! Op de vraag of ze binnen willen komen, om een glaasje te proosten met ons, schudden ze hun hoofd. Nee, op weg naar zoonlief dus helaas geen tijd, een andere keer graag. De lekkernijen nemen we in dank aan. Oud- en nieuw hebben we ook met de Engelse buren gevierd, Concert van Joe Cocker op de achtergrond en speelkaarten bij de hand. Ahh wat voelt dit goed en huiselijk. Om klokslag 24.00 uur proosten we met champagne op het nieuwe jaar. Om 01.00 doen we dit nog een keer, immers is het nu Engelse tijd om te verjaren. Een jaar komt en gaat soms voorbij zo snel dat je het even niet kunt bevatten. Er is weer veel gebeurt in 2016, mooie momenten en trieste momenten, zoveel momenten om terug te kijken, soms met een lach, soms met een traan. Een nieuw jaar is aangebroken, nieuwe kansen, dromen en misschien een nieuwe baan, start, liefde....wie weet. Voor de vele wensen die hebben wij mogen ontvangen heel hartelijk dank, we omarmen ze met heel veel liefde. Aan allen die ons een warm hart toedragen een heel warm 2017 gewenst met veel vriendschappen, geluk en liefde. Maak van 2017 een herinnering om van te houden...

Salut